

Tabula Rasa

– DemirMUTLUGİL · 06 Eylül 2024

Kıyı emziriyormuş süt limanda çok göğüslü denizaneleri,
Çakıl Taşlarını çitilerken deniz.
Görmezden gelinmiş iki yüzük ile bir kırmızı kurdele bulmuşlar kumsalda,
Bahane arayan yeşil kadınlar...

Bizin içine koydular ikimizi
Mihrimahım
Gündöndüm
Şekerlenmiş balım
İçimdesin biliyorsun,
Söze ne hacet
Yokluğuna tutunmuş büyüyorsun,
Öyle isyankar

Suyu çıkmış denizimizin
Livarda çırpınıyor balıklar
Aşlarda pişmiş...
Getir çavlanını,
Katabildiğince su kat

Eriyor bak buza kazıdığımız yemin
Geride sadece inkar

Ateş tuğlası,
Duyusal tatlarımın tortusu
Hüznümde arsız sarmaşıklar
Bu bir örümcek tükürüğü,
Ağ ipi
Karahindiba kengeli
Bu Tabula rasa sadece
İhbar ediyorum kendimi,
Ölü ele geçiyor,
Gayrı meşru düşlerim her gece
Arka bahçemde oyunsuz kalmış çocuklar
Yutkunuyor muhtaç bir veda
Eyvahlanıyor,
Suya bakan falcılar

Kalemim ağlıyor... Duyma sakın...
Benim biraz acelem var
O kadar...

Demir Mutlugil